

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621201363
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4621201363.4

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, IČO: 35 831 154 proti žalovanej: K. I., R.. X.X.XXXX, I. XXXX/X, XXX XX T., T. D.: K.. D. XXXX/XX, XXX XX T., zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 8.083,05 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 145,88 eur zastavuje.
- III. Súd priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 27.5.2021 žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 8,083, 05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 8.11.2018 do zaplatenia ,ktorú žalobu odôvodnil tak, že strany v spore uzatvorili dňa 7.7.2017 zmluvu o pôžičke č. 7177476 , na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 8.800 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 145,53 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 17.463, 60 eura. Ku dňu podania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.921,55 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, tj. v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, žalobca v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 26.8.2018 - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.10.2018 úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 2.11.2018 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou , táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky, priamo zo zákona , v zmysle zákonnej úpravy, musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 8.083, 05 eur a žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od 6-teho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti , nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V Zmysle článku 15.2 sa zásielka považuje za doručenie 5-tým dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci pokuta v sume 953, 26 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania

žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 11.004,60 eur, pričom uvedenú sumu - istinu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Ku dňu podania žalobného návrhu, žalovaná uhradila sumu 2.921, 55 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia.

1.1. V písomnom podaní zo dňa 7.10.2021 žalobca uviedol, že žalovaná ako klientka v žiadosti uviedla rodinný stav - vydatá a počet nezaopatrených detí - 0. Typ klientka - fyzická osoba, podnikateľ uviedla príjem z podnikania za predchádzajúci rok podľa daňového priznania vo výške 19, 230 eur, pričom pri fyzickej osobe v tom čase išlo o akceptovateľný príjem, pre posúdenie schopnosti splácať, počítal sa ako 60% z ročných tržieb delene 12 a teda bolo počítané s akceptovateľným príjmom vo výške 961, 51 eur. Žalovaná ďalej uviedla mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 200 eur, avšak jej skutočné výdavky boli vo výške 720 eur. Keďže touto pôžičkou bola konsolidovaná pôžička č. 6236057 s mesačnou splátkou 139 eur, bolo počítané nakoniec s výdavkami vo výške 581 eur. Disponibilný príjem žalovanej v čase posudzovanej žiadosti bol vo výške 182, 41 eur. Mesačná splátka úveru číslo 7177476 predstavovala 145, 53 eur a preto s poukazom na túto skutočnosť, že žalobca názoru, že bonita žalovanej bola riadne posúdená. Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN - poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou článku 8 zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky uvádza, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje sumu vo výške 0 eur. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca uvádza, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle článku 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90 dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovanej. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo žalovanej zaslané len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uvádzajú, že žalovaná sa mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

1.2. V písomnom podaní zo dňa 25.1.2022 žalobca uviedol, že od podania žaloby vykonala žalovaná úhrady v sume 38, 16 eur a to platbami - úhradou zo dňa 27.12.2021 v sume 19, 08 eur a úhradou zo dňa 12.1.2022 v sume 19, 08 eura. A preto z dôvodu čiastkovej platby zobrali žalobu v časti o zaplatenie 38, 16 eur s prislúchajúcim úrokom späť a navrhli konanie v tejto časti zastaviť. Za účelom preukázania ich aktívnej legitímácie súdu predložili výzvu ich právneho predchodcu zo dňa 26.8.2018, ktorou preukázali splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ich právny predchodca predložil výzvu zo dňa 26.8.2018, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok zasielal formou doporučenej poštovej zásielky, čo preukázal predloženou doručenkou. Žalovaná predmetnú výzvu v odbernej lehote riadne prevzala, čo potvrdili aj vlastnoručným podpisom na doručenke. Oni v tomto spore preukázali, že ich právny zástupca dňa 26.8.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie ich právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaná napriek výzve ich právneho predchodcu zaslanej do jeho dispozičnej sféry bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ustanovenia § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore. Navyše, žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 2.11.2018. Zdôrazňujú, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne v dôsledku zlúčenia subjektov. Zároveň poukázali na skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. došlo až po začatí sporu na Okresnom súde Topoľčany. Ich právny predchodca

VÚB, a. s. dňa 28.1.2021 doručil žalobu na súd, ktorá bola následne preukázateľne najneskôr dňa 28.7.2021 vzhľadom na podaný odpor žalovanej doručená žalovanej, ktorá svoj dlh naďalej nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala po viac ako 90 kalendárnych dní. Z tohto dôvodu pohľadávka bola k 19.11.2021 legitímne postúpená súčasnému žalobcovi. Vzhľadom na uvedené, majú za to, že samotnú žalobu tak možno rovnako považovať za výzvu na plnenie v zmysle § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Ich aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazujú tiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktorá bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú žalovanou v zmluve o úvere, čo súdu preukázali podacím hárkom zo dňa 25.11.2021. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhli, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 7.937,17 eur s príslušným úrokom z omeškania a vzhľadom k tomu, že v priebehu konania, žalovaná čiastočne plnila žalobcovi dlh predmetného úveru celkom vo výške 145, 88 eur, žiadal žalobca konanie v tejto časti zastaviť.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 7.7.2021 na čl. 57 - 59 uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta. Keďže zmluva o pôžičke predstavuje formulárovú vopred pripravenú zmluvu v rámci ktorej je zahrnuté aj poistné plnenie, žalovaná zastáva názor, že nemala možnosť odmietnuť poistenie a preto pristúpením k poisteniu bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o RPMN, keďže zo strany žalobcu do výpočtu RPMN nebol zahrnutý poplatok za poistenie. Žalobca nepreukázal, žeby nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovanej zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 odsek 9 a 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 odsek 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti sa dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

2.1 V písomnom vyjadrení zo dňa 17.12.2021 žalovaná uviedla, že v danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka a preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona o bankách. Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu, keďže z právneho názoru Najvyššieho súdu SR - sp. zn. 7Cdo /26/2017 1Cdo/147/2017 a 1Obbo /92/2018 vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.6.2003, sp. zn. 4Obso/210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy o tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 1.1.2018 sa stala právnym nástupcom VÚB, a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné

postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Od 1.1.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala VÚB, a.s. banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody, pri vynaložení odbornej starostlivosti: vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovanej, splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 odsek 9 a 565 OZ nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinností banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná vrámcí prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 odsek 9 a 565 OZ a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Podľa ustanovenia § 17 odsek 1 Zákona č. 129/2010 v znení zákona č. 299 /2016 Z.z. účinnom od 1.1.2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ nemôže previesť ich na tretiu osobu: to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a:

a) ide o prechod, alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, alebo osobitného predpisu 18b Zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov na veriteľa podľa predpisov na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku, alebo pobočku zahraničnej banky a:

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tkz. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom - zmluvou o spotrebiteľskom úvere na čl. 10 - 16, daňovým priznaním na čl. 23 - 24, dokladmi na čl. 25, potvrdením o podaní daňového priznania na čl. 25, žiadosť na čl. 26 - 27, predžalobná upomienka na čl. 28, doručka na čl. 28, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na čl. 29, prehľad splátok a úhrad na čl. 29 - 31, oznámením o postúpení pohľadávky na čl. 196 a zistil tento skutkový stav:

Strany v spore uzavreli dňa 7.2.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - bezúčelový s celkovou výškou úveru 8.800 eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa 8.138 eur, celkovou čiastkou 16.938eur, s mesačnou splátkou 145, 53 eur, z toho poistenie 4, 38 eura, s priemernom hodnotou RPMN 9, 27, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 15, 90, s termínom konečnej splatnosti 20.2.2027 s najvyššou prípustnou výškou odplaty 18.72 %, s počtom splátok 120, RPMN (x) 15, 90%, so splatnosťou prvej splátky 20. marec 2017, s odplatom 16, 50, pričom spôsobom čerpania pôžičky bol určený prevodom na účet klienta a ďalšie splátky boli splatné vždy 20.teho dňa v mesiaci. Žalovaná podala v roku 2015 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby, kde základ dane bol vo výške 4. 555, 67 eur, daň 865,57 eur, daň na úhradu 876, 57 eur, pričom daňové priznanie bolo podané 10.6.2016.

Z predžalobnej upomienky na čl. 28 a doručky na čl. 28 p.v. vyplýva, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu upozornená na nedoplatok na splátkach s tým, že pokiaľ k 5.10.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť, pričom táto predžalobná upomienka bola žalovanej doručovaná a to doporučené do vlastných rúk a túto prevzala dňa 6.9.2018.

Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru na čl. 29 vyplýva, že právny predchodca žalobcu dňa 2.11.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu, že žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila a preto jej dlh z úverovej zmluvy číslo 7177476 sa

stal splatným v celkom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka ku dňu oznámenia bola v celkovej výške 8.702, 09 eur.

Z prehľadu splátok a úhrad na čl. 29 - 31 vyplýva, že ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila na úver celkom sumu 2.921,55 eur.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky na čl. 143 zo dňa 25.11.2021 vyplýva, že žalovanej bolo právnym predchodcom žalobcu oznámené, že postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 7177476 uzavretej dňa 7.2.2017 na Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníka.

Rámcová zmluva - príloha č. 3 na čl. 142, identifikovala na základe rámcovej zmluvy predmetnú pohľadávku žalobcu a to podľa variabilného symbolu a čísla zmluvy, rodného čísla, mena a priezviska odporcu ako aj miesta bydliska.

4. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériá jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 17 odsek 1 Zákona č. 129/2010 v znení zákona č. 299 /2016 Z.z. účinnom od 1.1.2017 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ nemôže previesť ich na tretiu osobu: to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a:

a) ide o prechod , alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona , alebo osobitného predpisu 18b Zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov na veriteľa podľa predpisov na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku, alebo pobočku zahraničnej banky a :

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru , alebo pohľadávka , ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v znení platnom v čase postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

5.1. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24.4.2018, sp. zn. 1 Cdo/ 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60 - postúpenie pohľadávky a Zákon o bankách: „ ustanovenie § 92 odsek 8 Zákona číslo 483 /2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež právo klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky , ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon.“

5.2. Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.11.2019, sp. zn. 1 Obdo /92/2018 okrem iného uvádza, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky.

5.3. Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020 uviedol ohľadne postúpenia pohľadávky z VÚB, a.s. na Intrum Slovakia s.r.o. nasledovný právny názor: „ Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t.j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca vo svojom vyjadrení k aktívnej legitimácii netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo

dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. Keďže pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. Všeobecná úverová banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

6. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

6.1. Podľa § 145 ods. 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti, súd žalobu v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť z časti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Vzhľadom k tomu, že v priebehu konania zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 145,88 eur, nakoľko žalovaná v priebehu konania plnila žalobcovi túto sumu, súd konanie v tejto časti zastavil.

7. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

7. 1 Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie dodávateľa a žalovaný postavenie spotrebiteľa, vo veci tak išlo o spotrebiteľský spor / § 290 a nasl. CSP/. Samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.02.2017 nebolo medzi stranami sporné a žalobca k žalobe priložil aj jej písomné vyhotovenie.

Spornou v tomto prípade bola skutočnosť platného postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, od ktorej skutočnosti sa odvodzovala (mala odvodzovať) aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitimáciu vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimácii nevysloví, neznamená, že sa ňou nezaoberal. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že žalovanému nebola doručená žiadna výzva podľa ust. § 92 ods.8 zákona o bankách a postúpenie je teda neplatné z dôvodu rozporu s týmto ustanovením.

V danom prípade bolo preukázané listinnými dôkazmi na č.1.5-9 že právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s sa stala Všeobecná úverová banka a.s. a pohľadávku, ktorá je predmetom konania postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka a.s., čo v konaní sporné nebolo, preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predchádzajúcej výzvy po tom čo klient banky bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne. V konaní bolo preukázané,

že po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 1.1.1918 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s.. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách. Splnenie resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadne splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách nemožno považovať za predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods.9 a 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách. Pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. a preto bolo potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.

Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a bolo preukázané že žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala jej konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 Zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitímáciu a preto súd žalobu žalobcu zamietol.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

8.1. Vzhľadom k tomu, že v konaní bola úspešná žalovaná, súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že v spore žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).